

Осемдесет и шеста глава

На двайсет и петия ден от пристигането ни в Ранкодом Блавор започна да товари на летящия си кораб готовото житно питие. Гущерите от Мундо Майс бяха толкова пристрастени към житното питие, че не можеха нито ден без него. Затова Блавор побърза да закара само част от готовото житно питие.

Построението в стария склад край Ранкодом работеше ден и нощ. Янко Ковач дойде при жупана и старейшините и се оплака, че Валис Кунк не спазва правилата за правене на добро житно питие, а иска колкото се може по-бързо да направи житното питие за Блавор и гущерите от Мундо Майс.

Жупанът не беше доволен от това, което чу от Янко Ковач и се свърза с Винко Станс чрез светещата плоча. Жупанът твърдо заговори на Винко Станс:

- Винко, знаеш, че те уважавам изключително много и че твоето мнение е било винаги много важно за мен. Затова сега искам да ми кажеш честно и откровено: ти ли даде нареждания на Валис Кунк да бърза с правенето на житно питие и да не се съобразява с правилата за правене на добро житно питие?

- Жупане – отговори Винко Станс, - и ти знаеш, че те уважавам изключително много, но в този случай се налага да изоставим правилата за правене на добро житно питие, защото мнозина от гущерите на Мундо Майс са изпаднали в лудост и не могат без житно питие. Ако бяхме се забавили, на Мундо Майс щеше да избухнат размирици, които нямаше да доведат до нищо добро. Щеше да се прекрати производството на всички големи построения,

които правят части за нашите светещи плочи, летящи кораби и построения за събиране на сила от слънцето и вятъра. Някои рудници за силна руда вече бяха спрели работа по тази причина, има загинали работници.

- Винко – отново твърдо заговори жупанът, - това, че не се спазват правилата за правене на добро житно питие, няма нищо общо с нещата, за които ми говориш. Гущерите и преди това са се снабдявали с житно питие от други небесни кълба. Това житно питие, което им изпращаме сега, не е направено по правилата и е опасно за живота на гущерите.

- Жупане – прекъсна го Винко Станс, - откога си се загрижил за живота на гущерите? Те не са хора и не заслужават съжаление!

- Винко – още по-твърдо се обади жупанът, - това, което казваш, не само че не е правилно, но и не подобава на един божи човек. Всички същества са равни пред Бога, не можеш да ги делиш на хора и не-хора. На Мундо Майс не грее ли слънцето еднакво за хора и гущери, не вали ли дъжд еднакво и за едните и другите, не дишат ли те един и същ въздух? Ако гущерите имат слабост, че са пристрастени към житното питие, не трябва да се възползваме от тази им слабост и да ги убиваме!

- Жупане – неуважително пак го прекъсна Винко Станс, - не ние ги убиваме, а те сами се убиват с житното питие. Кой ги кара да пият? Те сами са си избрали този начин на живеене, сами си копаят гроба, като поглъщат огромни количества житно питие.

- Винко - вече гневно заговори жупанът, - ако житното питие е направено по правилата на Янко Ковач, то няма да е толкова опасно и гущерите няма да страдат толкова от пиенето му. Неправилно направеното житно питие не спира тяхната лудост, а я усилва. Виж какво става

на Мундо Майс и след като вече има достатъчно количество житно питие. Лудостта на гущерите става все по-силна и се разпространява по-бързо, отколкото преди да бъдат от нашето житно питие. Обещахме на Блавор, че питието ще бъде готово за седем дена, а ти без мое знание си наредил да се забърза правенето на житно питие. Разбрах, че утре цялото количество житно питие ще бъде готово, а това е с три дена по-рано.

- Така е – съгласи се Винко Станс, - но още в началото разбрах, че на Мундо Майс са свършили запасите от житно питие и гущерите от няколко дена започват да изпитват нужда от житно питие. Още тогава на някои места имаше случаи на изпаднали в лудост гущери. В по-малките градове, където снабдяването е по-лошо, се стигна до сблъсъци. Полицията се намеси, но тогава започнаха истински сражения.

- Защо смяташ, че имаш право да се намесваш в работите на Мундо Майс? - все още гневно попита жупанът. - Като даваш отровно житно питие помагаш на онези, които са по-малко зависими от житното питие да завземат властта, като се отърват от противниците си. Това е все едно да продаваш оръжие на едната страна в някоя война, а на другата – не. В случая, ти продаваш отрова на другата страна, а от това се възползва първата страна.

- Жупане – подскочи Винко Станс пред своята светеща плоча, - как смееш да твърдиш такова нещо? Не продаваме отрова, а житно питие!

- Неправилно направеното житно питие е отровно! - твърдо заяви жупанът. - При мен е Янко Ковач и той свидетелства за това. Вчера са умрели две опитни мишки, на които е дал по няколко капки от готовото житно питие. Останалите, на които е дал по няколко капки от своето житно питие, са живи и здрави.

- Ти на Янко Ковач ли вярваш? - развика се Винко Станс. - Валис Кунк е учен, той има знания колкото една библиотека, а Янко е прост ковач, не знае дори да пише и чете, не може да се изрази правилно, не е научил нито дума на нашия език и не може да разбере нищо от науката, която е създавана столетия наред.

- Да – спокойно отговори жупанът. - Вярвам на един прост ковач, който не знае и дума от вашия език, не може да чете и да пише и не е чувал за науката ви, създавана столетия наред. Но този човек има опит, който вашите учени нямат. Валис Кунк никога през живота си преди това не е правил житно питие и няма опит. А сега се опитва да лъже, за да не би някой да каже, че науката му не струва нищо. И наистина, защо си е губел времето да се учи, ако не може да направи едно хубаво житно питие? И какво струва неговата наука, ако на съвестта му ще тежат много отнети животи?

- Жупане – започна да крещи Винко Станс, - ти обвиняваш един от най-големите ни учени в най-страшни грехове! Трябва да си вземеш думите назад и да му се извиниш!

- Думите не могат да се връщат, щом се изрекат – твърдо заяви жупанът. - Аз съм жупан и нареждам на много хора. Никой не може да ме кара да му се извинявам, ако смятам, че съм прав. Нека този ваш учен ми докаже, че житното питие е безопасно, като погълне един кърчаг от него!

- Как ще погълне един кърчаг от житното питие?! - извика Винко Станс. - Това ще го убие!

- Как ще го убие, ако житното питие не е отровно? - попита спокойно жупанът. - Искам пред мен да погълне един кърчаг от новото житно питие.

- Това няма да стане – отговори задъхан Винко

Станс.

- Договорът с Блавор подписах аз – каза тогава жупанът. - Нареждам той да се спазва!

- За първото количество не може нищо да се промени – каза Винко Станс. - Ако можеш да накараш Валис Кунк да спре да произвежда житно питие по новите правила, направи го, пожелавам ти успех!

След тези думи на Винко Станс светещата му плоча угасна и жупанът не можеше да продължи разговора си с него. Но жупанът се обади на Инко Нитс и му каза, че Валис Кунк произвежда отровно питие и трябва да се спре. Инко Нитс се съгласи да доведе Валис Кунк при жупана.

След малко няколко войника доведоха пред жупана Валис Кунк. Той беше спокоен и самоуверен, не признаваше, че прави отровно питие. Тогава жупанът нареди да донесат един кърчаг от новото житно питие. После каза на войниците да го налят в устата на Валис Кунк.

Валис Кунк беше принуден да изпие един кърчаг от житното питие, което беше направил с новото построение. Отначало се дърпаше и плюеше, но след като войниците му стиснаха носа, той започна да гълта и да се дави. Накрая изпи житното питие от кърчага. Малко след това падна на пода и започна да се гърчи.

Инко Нитс извика лечител, който постави някакви черва върху ръцете на Валис Кунк и преточи цялата му кръв. След това Валис Кунк стана и си отиде. Лечителят каза, че ако малко се бил забавил, Валис Кунк нямало да оживее.

- Значи житното питие е отровно? - попита жупанът.

- Да – отговори лечителят.

